Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o. s. v. adresseres **„Stjernen" Dannebrog, Nebraska.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registreret Brev.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

N. Fr. Hansen, General-Agent, Cedar Rapids, Iowa.
C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
N. Christensen, Clarkson, Kansas.
H. H. Grunsberg, Hampton, Nebr.
O. C. Rodby, Deerfield, Dane Co., Wis.
P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
Erik Knudsen, Davey, Lancaster Co. Neb.
B. M. Bager, Akron, Colo.
A. L. N. Spangberg, Room 50, A. T. & S. F. Build., Topeka, Kan.
Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.
Albert Christensen, Thurman, Arapahoe Co., Colo.
A. P. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.
Marius Ericksen, Easton, Fresno Co., California.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Stats-Jernbaner.

Ved et nylig afholdt Møde i John Hopkins' historiske Seminar i Baltimore, Md., oplæste Prof. Richard Ely en Afhandling over „Statsbanerne i Tyskland", og blandt andet sagde han: „Under mit Ophold i Tyskland i Sommer fik jeg Blikket aabnet for, hvor højt Statsbanerne der staar over vore skjødesløst bestyrede Jernbaner. Næppe en eneste Jernbaneulykke fandt Sted i Prøjsen hele Sommeren, hvorimod det her til Lands næsten er en daglig Begivenhed. De amerikanske Jernbaner har ikke tilstrækkelig Personale til at sikre Passagerens Liv og Betjening. England har fire Gange saamange, og Tyskland endog flere.

„Hvad Sikkerheden for Passagererne angaar, er vi fuldt 30 Aar tilbage i Tiden. I Tyskland vogtes alle Overkjørsler. Selv ved Stationerne er man ikke nødsaget til at gaa over Skinnerne for at naa de udgaaende Tog; men man gaar ned ad en Trappe og passerer gjennem en Tunnel til den modsatte Side. Selve Banegaardene ere Mønstre for Bygningskunsten. Den i Frankfurt har kostet $8,000,000. Naar Regjeringen agter at opføre en ny Banegaard udloves en Præmie til Arkitekter for smagfulde Tegninger. Jernbanerejser der er forbundne med den største Grad af Komfort siden Staten fik Kontrol af alle Linjer, hvilket har sat den i Stand til at oprette Stationer, der er fælles for alle Banerne, eller som vi her kalder dem — union depots.

„Siden jeg besøgte Tyskland for ti Aar siden er der gjort store Forbedringer i Togenes Hastighed. Mange Tog kjøre 50 Mil i Timen. Iltoget fra Hamborg til Berlin kjørte 50 Mil i Timen, alle Ophold indbefattet. Regjeringens Forvaltning af Jernbanernes Finanser har ogsaa været en glimrende Sukses, der overgaar de dristigste Forventninger. I Prøjsen var der i Fjor en Nettofortjeneste paa $25,000,000 efter at Renten og en Part af Bondsgjældens Hovedsum var afbetalt. Nedsættelsen i Persons- og Frakttaster beløber sig aarligt til over $25,000,000. Jeg maa ogsaa sige et Ord om Fragttjenestens store Fuldkommenhed. En Kuffert kan for en Bagatel forsendes over hele Tyskland med største Sikkerhed og Hensigtsmæssighed, og nogle faa Cents ekstra assurerer den, og nogle Cents mere sikrer dens Forsendelse til et bestemt Klokkeslet."

Tossер.

Der møntes mange grusomme Vittigheder paa Amerikanerns ydre Fromhed og Ærbarhed, hvorimod deres Hjertes lønligste Drifter slet ikke saa sjeldent er Offer for en ikke mindre skaansom Mistænkeliggjørelse.

Være dette berettiget eller ikke berettiget, nok er det, at Religionen i visse forfinede snob-aristokratiske Kredse nærmest er bleven til en Modesag for dens Belyndere og til en Forretningssag for vedkommende Præstestand. En Parallel mellem disse moderne Gejstlige og det mosaiske Præsteskab paa Kristi Tid vilde ingenlunde falde ugunstig ud for disse sidste.

En af de mest vellønnede Præster i Landet er DeWitt Talmage i Brooklyn. Denne Mands Prædikener har i højGrad tiltalt Mængden, fordi de i Stedet for den tørre Teologi behandler det daglige Livs Affærer, og anskueliggjør Religionen til Anvendelse i Hverdagslivet. Men denne Mand med sin kraftige Personlighed synes ogsaa at tabe sig for den blændende Kraft af Rigdommen og Overdaadigheden, hvoriblandt han bevæger sig. I sin Prædiken den første Søndag i denne Maaned brugte han følgende Udtalelse: „Og lad Nutidens Tosser, som her i Amerika foreslaar, at Jernbanerne, Telegraferne og andre Ting skal overleres Regjeringen, indse Daarskaben af at lade Regjeringen faa Fingre i enhver Ting." Og et Par Uger i Forvejen havde han forklaret for sine Sognebørn, hvorledes det ædle gavmilde Jernbanekompagni havde stillet til hans Velærværdigheds Raadighed en luksurios udstyret Palatsvogn for at han kunde søge Hvile paa en Lysttur over Vestens udstrakte Sletter, der bugner af den Rigdom, som en Hær af nedtrykte har tilvejebragt. Hvor meget bedre er Rigdommens og Overdaadighedens Snyltegjæst end den ærlige Arbejder, som ved sit Taalmod og Selvopofrelse indvinder for Sivilisationens Brug disse enorme Landstrækninger og bringer dem til at blomstre som Rosen, at en Kvalitet som han skal kjøre i kongelig Pomp paa et Fripas og kun beskue den forgyldte Side af Sagen? Havde han en Mands Hjerte, for ikke at tale om en Kristens Barmhjertighed, da gik han øjeblikkelig ud blandt det bebyrdede Folk, som har gjort det muligt for Monopolisterne at begunstige de rige og glimrende, da vilde han forbande det uforskammede Plyndreri og med sin Veltalenhed prædike Regjeringskontrol af Transport- og Kommunikationsmidlerne. Hvor komplimentarisk i sine Udtalelser om Folket i Vesten, som har vovet at hæve sin Røst imod Tyranni og Forbrydelse, er ikke den høje Doktor; vi ere Tosser — jo vist!

Dersom dette var en Regjering af, for og ved Folket, som han uden Tvivl vil paastaa, og ikke af, for og ved de rige Klasser, vilde det visselig røbe den vildeste Galskab for nogen Mand at sammenligne vor Regjering med den egyptiske i Menneskehedens dunkle Daggry, hvilket han gjør i den nævnte Prædiken, i hvilken han søgte at drage Sammenligning og Læresætninger fra den egyptiske Regjering paa de tyranniske Faraoaners Tid. Han paastaar, at fordi Farao (en Monopolist af Arbejde og en Despot) satte Israliterne paa smal Kost da han fik Kontrol af de offenlige Foretagender, vilde vor Regjering gjøre i lige Maade, dersom „Tosserne" overdrog til den Jernbanerne, Telegraferne og andre offenlige Indretninger ligesom Postvæsnet nu er stillet under Staten. Uden Tvivl vilde den ærværdige Pastor, at Postvæsnet skulde rives bort fra Staten og stilles i Hænderne paa private Individer for at Portoen stadigt og hurtigt kunde stige, i Stedet for det modsatte. Hans Filosofi er øjensynligt den, at en Ting, som koster os intet, er intet værd, men at vi skatter en Ting i Forhold til hvad den koster os.

Skal denne Filosofi gjælde, til hvad Nytte var da hans Tur sidste Sommer i den frie Palatsvogn. Han indbildte sig, at han slottede og morede sig paa Bekostning af sine rige Jernbanevenner. Han spejdede ikke ud over Overfladen og saa hvorledes Vestens Trælle med bøjet Ryg forgjæves anstrængte sig for at bibeholde sit pantehæftede Hjem og paa samme Tid betale Rejseudgifterne for den rige Modepræst, som gviner ad ham og udskjælder ham for en Tosse.

Var Præsterne blot Kristne. Da Stikpengene blev budt Kristus, svarede han: Vig bag mig Satan, og Satan veg. Da Talmage blev tilbudt en Palatsvogn, da glemte han at efterligne den store Herre, om hvem han fortæller godtroende Folk, at han er hans Herre.

Gjenmæle.

Af Christian Michelsen.

Til Hr. H. C. Strandskov!

Idet De kritiserer mit Foredrag „Et Ord til Arbejderne", naa jeg sige, at De gjør Socialismen Uret. Jeg formoder, at det har sin Grund i, at De ikke rigtig kjender den socialistiske Bevægelse; thi med Forsæt og mod bedre Vidende vilde De vist næppe fremføre falske Anklager imod den, som Tilfældet var i Deres Kritik.

De siger: at „Socialismen giver ikke Arbejderne Hvile og Ret, den giver dem Skraal og Skrig ved Møder og stikker dem Blaar i Øjnene i Aviser, som vrimler med Skildringer af Forholde og Tilstande, som aldrig har været paa Jorden."

Enhver, der har overværet et Socialistmøde eller har læst socialistiske Bøger, ve'd, og vil, om Sandheds Erkjendelse er ham magtpaaliggende, erklære, at Socialismens Grundprinsip er Ret! Det er jo stadigt over den bedrevne Uret, som Kapitalisterne udøve overfor Arbejderne, at der klages. Skulde De, Hr. H. C. Strandskov, ikke selv have været stillet saaledes i Livet, at De har følt det uretfærdige Tryk, som udøves af Rigmændene paa Arbejderne, saa synes det mig, at De maa have bevidnet det for andres Vedkommende.

Jeg er overbevist om, at det staar ikke i Socialisternes Magt at overdrive de virkelige Forhold mellem Kapitalister og Arbejdere. Svælget er saa stort, Uretfærdigheden saa himmelraabende og det sociale Plyndresystem saa hjerteskærende, at det ligger hverken i Socialisternes eller nøget dødeligt Væsens Magt at beskrive vore ulykkelige Forholde med Ord.

For at give Dem et Bevis paa vore roadne Samfundstilstande skal jeg henlede Deres Opmærksomhed paa „The Fifth Annual Report of the Connecticut Bureau of Labor Statistics", som jeg har liggende foran mig. De vil behage at erindre, at den er ikke socialistisk. Side 43 læser jeg: at der findes 1,118,356 Børn (ca. 20 pCt. af Amerikas Børneflok) fra 10—15 Aars Alderen, som arbejde i Landets Fabriker. Side 44): I Staten Rhode Island alene findes 8,011 Børn mellem 7 og 15 Aars Alderen, som arbejder for Livets Ophold."

Men der er ingen Tvivl om, at der er ca. 2 millioner Børn af Skolealderen, som træller i Landets Fabriker, Møller og Kulminer, om man kunde faa en fuldstændig og sandfærdig Rapport desangaaende. Ovenstaaende offisielle Meddelelse er ikke aldeles sandfærdig. Her er mit Bevis: Side 50 i samme Bog læser jeg en Rapport af Natt. Simpelaar, „Deputy Commissioner" fra Wisconsin. Han siger: „Wisconsin holder ingen Statistik over Børne-Arbejdere af den simple Grund, at der kan ikke findes et Barn under 14 Aars Alderen i Wisconsins 2000 Fabriker."

Da jeg paa min Foredragsrejse for 1½ Aar siden besøgte Staten Wisconsin, bevidnede jeg selv i hver af de 8—10 Fabriker og Møller jeg besøgte fra 100 til 250 Børne-Arbejdere. De 2 Tredjedele af Arbejdsstyrken i Fabrikerne bestod af Børn, der vare fra 8—10 Aar gamle. Det skal indrømmes, at mange af de smaa Drenge, hvis ubetydelige Størrelse satte mig i Tvivl; men naar jeg spurgte om deres Alder, svarte de mig altid: „I am ten years old." (Loven tillader nemlig at 10 Aar gamle Børn maa arbejde i Wisconsin). Men deres spæde Udseende talte højere end Ord og fornægtede Mundens Vidnesbyrd, nemlig, at de vare kun 7 a 8 Aar gamle. Jeg fandt i ca. 10 Papirmøller, Savmøller, „Woodenwarefactories", Stolefabriker og Skofabriker fra 1200 til 1500 Børne-Arbejdere for ikke at tale om „The Star Match Factory", der engagerede henved 200 Pigebørn; alt dette i tvende Wisconsin Byer — Oshkosh og Neenah.

Ikke destomindre kommer „Deputy-Commissioner" Simpelaar fra Wisconsin med den frække Løgn, at der ikke er et Barn under 14 Aars Alderen, som arbejder i de 2000 Fabriker i Wisconsin; men han er rigtignok heller ikke Socialist. Tagende i Betragtning, at denne Mand over at nægte de virkelige Tilstande, som Gud og hver Mand kjender i Wisconsin, saa er det, at jeg siger: ovenstaaende offisielle Statistik er ikke Sandheden tilfulde, men det er Sandheden med stor Moderation.

Meddelelserne fra Væxrfabrikerne, Tobakspinderierne og Klædevarefabrikerne vidne alt for højt og tydeligt om, at Børn fra 5—6 Aar maa trælle for at tjene Brødet, og, at Mødrene maa gjøre strængt Arbejde for Opholdet, medens den arbejdsdygtige Fader og Mand tvinges til Ledliggang. Og medens denne fortvivlede Kamp for Livets usle Ophold gaar for sig, da svælge Kapitalisterne i Luksus og Overdaadighed.

Oh, min kjære, kristne Ven, Hr. Strandskov, om vi kun kunde se en Tusindedel af den stedfindende Elendighed, saa ville vi sygne ved Synet. Socialisterne følge kun Jesu Eksempel i at forsvare de Fattiges Ret og anklage de Rige for om muligt at vække dem til Bevidstheden om deres store Uret.

Sidste Foraar arbejdede jeg for en Mand her i Los Angeles; han selv fortalte mig, mens han drev Fabrikdrift i Wisconsin for ca. 8 Aar siden indvandt han ca. $8,000 i Netto Indtægt i et Aar, begrundet paa, at han det Aar engagerede 80 Drenge. Tænk over dette ene Tilfælde: otte tusinde Dollars pint ud af 80 smaa Skolebrenge i et Aar! Disse Smaadrenge blev ikke alene berøvet fra deres Leg, som er Børns naturlige Ret, men de blere bedragne fra literær Uddannelse, hvilken er en af deres Rettigheder som Menneskeborn. Alt dette for at nævnte Mand nu kan sidde i sit pragtfulde Hjem her i Syd-Californias blomsterpyntede Dale. En af hans herværende Arbejdere, der har fulgt med ham herud, har selv fortalt mig, at han begyndte at arbejde for omtalte Fabrikejer, da han kun var 6 Aar gammel.

Oh, om dette blot var et enestaaende Eksempel! Oh, gid det var sandt, Hr. Strandskov, hvad De skriver, at Socialisterne give os Skraal og Skrig; men ak, enhver, der kjender blot lidt til Forholdene og som vil være Sandheden tro, maa med Sorg erkjende, at der er den allerstørste Aarsag til „Skraalet".

Med Hensyn til „det aandsbaarne, folkelige Ord i Pagt med vor Herre Jesu Kristi Religion", som De udtrykker Dem om, at det lød og faldt i god Jord i Danmark, da, hvis man kan dømme efter de udmærkede, tankerige Foredrag, man nu og da læser fra Ex-Præsten Henning Jensen, forekommer det mig, at man staar omtrent paa det samme ukristelige, ukristelige Standpunkt i Danmark nu, som, jeg ved, Tilfældet var, for 25 Aar siden.

Deres Ukvemsord til mig tyder i det mindste ikke paa, at De i nogen stor Grad er besjælet af Vorherre Jesu Kristi Aand.

Lars Oftedal.

Den bekjendte norske Opvækkelsesprædikant, Politiker og Stortingsmand Lars Oftedal har styrtet Norge og den halve siviliserede Verden i en heftig Sensation ved en Bekjendelse, han Søndagen den 1ste ds. aflagde for sin Menighed i Stavanger efter endt Gudstjeneste.

Hvad denne Bekjendelse gik ud paa meddeler Stavanger „Morgenblad" for 2den November:

„Efterat Personelkapellanen ved Petri Kirke, Pastor Storsteen, i Gaar var færdig med Gudstjenesten, og Klokkeren havde læst Slutningsbønnen, gik ifølge „Vestlandsposten" Sognepræst Oftedal frem i Kirkens Kordør og bad Forsamlingen om at stanse et Øjeblik, hvorpaa han udtalte følgende:

„Jeg kommer her til denne Forsamling i det alvorligste Ærinde, som nogen kan gaa. Jeg kommer i Bodsdragt for at gjøre aabenbart Skriftemaal. Jeg har gjort mig skyldig i usædeligt Forhold og gjort Forargelse i Menigheden. Dette er min Skam og dybe Sorg. Jeg kan derfor ikke blive staaende som Indehaver af dette Embede mere.

„Jeg søger min Afsked. Men jeg har følt Trang til og troet det rigtigt at bekjende dette her og beder Petri Menighed og hele det norske Kirkefolk paa begge Sider af Havet ydmygelig om Tilgivelse, ligesom jeg har bedet Gud om den.

„Tilgiv mig da, og tag ikke Forargelse af mig mere. Tilgiv mig for Kristi Skyld, og bed for mig og alle mine. Tak for alt godt, I har bevist mig! Forlad ikke Børneflokken i Bethaniastiftelserne og paa Lindøen; lad den Kjærlighed, I endnu kunne have tilovers for mig, komme den tilgode. Ogsaa det vil være mig en stor Trøst i min Elendighed. Gud miskunde sig over os!

Det er endnu ikke oplyst, hvad Forbrydelsen egentlig bestaar i; Rygterne varierer imellem saadanne Yderlighed, som at have kysset en Korpige og at have levet et helt Liv i Usædelighed.

Georg Brandes-Festen.

Den i Søndags for 4 Uger siden i Kjøbenhavn afholdte Fest i Anledning af Femogtyve-Aarsdagen for Udgivelsen af den første Bog af Dr. Georg Brandes blev af radikale Korrespondenter til norske, svenske og tyske Aviser betegnet som noget af det mest storartede, der er set i Kjøbenhavn i Retning af Festligheder, medens de danske Hovedstadsblade talte ringeagtende om den eller sagde, at det hele havde været en ren Fjasko. Over for disse forskjellige Bedømmelser turde det ikke være af Vejen at foretage en ædruelig Opgjørelse efter de foreliggende Beretninger.

Man havde paatænkt at foranstalte en Festmiddag, men da Lokalet i Konsertpalæet ikke kunde faas om Eftermiddagen, maatte man nøjes med et Aftensmaaltid. Til dette havde der indfundet sig 5—600 Herrer og Damer, og efter Deltageres Beretning skal Stemningen have været fortrinlig. Da der blandt andet i „Berliner Tageblatt" i en Korrespondanse fra Hr. Kristian Dahl, saa vidt vides en Medarbejder ved „Politiken", har været paastaaet, at Festen havde samlet alt, hvad det danske Aandsliv rummer af stort og fremragende, saa er der Grund til at gjøre opmærksom paa følgende. Den danske Videnskab var repræsenteret ved en eneste Universitetslærer, Professor Høffding, medens nok de andre Videnskabsmænd, der sidste Vinter var med til at anbefale en Statsunderstøttelse til Georg Brandes, havde holdt sig borte fra Festen. Literaturen var ved Festen repræsenteret ved Dr. Schandorph, Erik Skram, Kunstkritikeren Karl Madsen, samt naturligvis Hædersgjæstens Broder, Dr. Edvard Brandes, men for øvrigt, som det synes, kun ved nogle radikale Literater af anden og tredje Rang. Holger Drachmann havde i „Illustreret Tidende" skrevet et ret venligt Digt til Brandes, men gav ikke Møde ved Festen, og denne ænsedes ellers af saa godt som ingen af Danmarks første Forfattere, Ploug, Hostrup, Richard, E. Recke, Gjellerup o. fl. Kunsten var ved Festen repræsenteret af flere yngre Malere, der ere mere eller mindre radikale, medens ingen af de ældre Kunstnere af første Rang, som Otto Bache, Kyhn, Gotfred Christensen, synes at have været til Stede. Politiken og Parlamentet havde nok sin Repræsentant i Folketingsmand Hørup, Gejstligheden formodentlig i Pastor Henning Jensen, hvis han da var mødt. Pressen var repræsenteret ved Journalist Gustav Esmann (fra "Dagens Nyheder") samt Medarbejderne ved den radikale Presse, hvor mod intet af Højrebladene havde sendt Referenter. Det bag efter Festmaaltidet ankommende Fakkeltog var temmelig stort — der skal have været henimod 1000 Deltagere med 150—200 Fakler.

Medens man efter den ovenstaaende Opgjørelse ikke tør godkjende den radikale Paastand, at alt, hvad der er stort og fremragende i dansk Literatur, Kunst, Videnskab osv. havde samlet sig om Festen, saa havde denne dog et Glanspunkt, nemlig Oplæsningen af de mange Telegrammer og Lykønskninger. Der var indløbet saadanne fra alle Nørges og nogle af Sverigs første Forfattere samt fra en Del fremragende Mænd i Udlandet.

Kabelgram.

(Uge-Oversigt fra Udlandet.)

Det forjættede Land for Tilhængere af indirekte Skat er Rusland. De Byrder, som lægges paa Massen af den russiske Befolkning i Form af Told paa Nødvendighedsartikler som for Ekpempel Landbrugsredskaber og Raastoffer for Tekstilindustrien og til Fordel for en ubetydelig Klasse, fremgaar af følgende Kjendsgjerninger, der indberettes af den engelske Konsul i St. Petersborg. Ifølge den russiske Toldstyrelses Opgaver udgjørde Tolden i 1889 28 pCt. af de indførte Varers oprinne Værdi. Sammenligner man Indførselsværdien med Tolden for 1890, udgjør den sidste ikke mindre end 30 pCt. af den første. Tolden paa Livsmidler gik i 1879 op til 41 pCt. af Værdien, men var i 1890 steget til 70 pCt. Man ventede almindeligt, at den nye Tarif, der for nylig traadte i Kraft, var gaaet endnu videre, men det kejserlige Raad modsatte sig de umættelige Beskyttelsesmænd. Systemet maa dog fremdeles siges at medføre et stort Offer af den konsumerende Almenhed til de russiske Fabrikanters glubske Begjærlighed.

Charles Parnell. Føreren for Antiparnelliterne, Dr. Carthy, giver i en Artikel om Parnell, der gjengives i Illustreret Tidende, følgende Karakteristik af „Irlands ukronede Konge":

„....Den ubevægelige, lidenskabsløse, indesluttede, kolde, overmodige og uneraadende Mand, der saa ofte er bleven skildret i Aviserne, har jeg aldrig truffet. Den Parnell, jeg kjendte, var ganske det modsatte af alt dette. Han var som lutter Nerve, han lignede en arabisk Hingst. Han kunde beherske sig næsten paa alle Punkter, men sin Nervøsitet kunde han ikke faa Bugt med. De meste af Parnells kolde Alvor var en Maske, han uvilkaarlig og ubevidst anlagde. Han ejede den fineste Slags Sindsstyrke — den, der uophørlig kjæmper med den fysiske Nervøsitets Rystelser og aldrig trættes. Han hadede Offenlighed, han afskyede at holde Taler. Han maatte bogstavelig drives til at holde en Tale i Underhuset en Gang imellem. Kun naar hans nærmeste Venner indtrængende forestillede ham, at det var absolut nødvendigt, at han sagde noget, kunde han bringes til at bryde sin Tavshed. Men naar han saa talte, skælvede han næsten af nervøs Bevægelse. Jeg behøver næppe at sige, at Nervøsitet og Angst er helt forskjellige Ting. Jeg tror ikke, at Parnell har været bange for noget som helst i hele sit Liv. Han kjendte ikke til Frygt, lige saa lidt som han kjendte til Forsagelighed...."

Uroligheder i Kina. I Følge de sidste Efterretninger fra Buhu er den paagjældende kinesiske højere Embedsmand, som de europæiske Magter have forlangt affat paa Grund af hans Deltagelse i Uroligheder i Maj, i Triumf vendt tilbage til Byen. Hvorledes den offentlige Mening er, fremgaar tydelig af den Kjends jerning, at Befolkningen i Buhu har lykønsket denne Mand til hans Tilbagekomst og foræret ham Paradefoller og andre Æresgaver; det var ham som ved sine Beskyldninger imod Missionærerne gav Stødet til Forfølgelserne imod alle Europæerne. De sidste Begivenheder i Buhu ere telegrafisk bleven meddelte til Tsunghli-Yamen, det kinesiske Udenrigsministerium, som derefter har telegraferet til Vicekongen i Peking, men hidtil har man intet hørt om, at der vil blive gjort noget ved Sagen. De Byerne ved Floden Yangtse ere Europæerne vedblivende meget bekymrede for deres Sikkerhed, og det er ikke usandsynligt, at der kan udbryde nye Uroligheder. Det hedder, at Mandarinerne i Tschang ere meget fortørnede over, at den engelske Damper „Ella" ligger der paa Reden; denne Damper er af den engelske Regjering bleven beordret der hen og har en Del Soldater om Bord.

Kornopkjøb i Udlandet foretages af den tyske Regjering. Fra Antwerpen skrives til „Freisinnige Zeitung", at i de sidste Dage har det derværende Firma Bunze kjøbt 90,000 Dobbeltcentner Vinterhvede Nr. 2, Hvede fra Kansas og California, 5000 Dobbeltcentner Donauhvede og 5000 Dobbeltcentner Kurracheehvede til den tyske Regjering. Den kjøbte Hvede afvejes i Sække paa 200 Pund Netto og sendes dels til Mannheim, dels til Frankfurt ved Main. Hertil bemærker det nævnte Blad, at det synes altfaa, som om den tyske Regjering foretager sine Kornopkjøb til Hæren i Udlandet, medens man tidligere har kjøbt Kornet hos tyske Landmænd.

Endvidere bringer „Freisinnige Zeitung" en Artikel om det sidste russiske Udførselsforbud. I den senere Tid har Tyskland faaet mindst Halvdelen af det Byg, der indføres, fra Rusland. I de første ni Maaneder af indeværende Aar har Tyskland indført 4,476,252 Dobbeltcentner Byg, deraf 1,999,674 Dobbeltcentner fra Rusland alene. I September Maaned indførtes i Tyskland 696,890 Dobbeltcentner Byg, deraf 337,811 Dobbeltcentner alene fra Rusland. Endnu værre staar det til med Indførselen af Havre, ligesom der ogsaa kommer en stor Mængde Majs fra Rusland. „Freisinnige Zeitung" slutter med atter at anbefale Regjeringen at ophæve Korntolden i Tyskland.

Saa ofte mine Børn blive forkjølede bruger jeg Dr. August Kønigs Hamborger-Brysthe, og det med de bedste Følger. — Carl Kalinowski, Des Moines, Iowa.

Soma-Planten. I den Aryanske Religion var det største Offer til Guderne den gjæredes Saft af Soma eller Maane-Planten, som var en stærk Drik og virkede hidsende paa dem, som deltog deraf, og der for troede man, at den gav Guderne ny Styrke. Endvidere troede man, at den kunde gjøre Mirakler, og maaske det var af denne Grund, at den senere blev Hinduernes Hovedgud. Gudsdyrkeren udtaler følgende Passus i et vedisk Digt:

„Den klare Soma vi drukket har,
Og er udødelig vorden;
Vi kommer ind hos Lysets Fa'r,
Og bles kjendt med alle Guderne.
Hvilken dødelig kan os skade mer,
Hvilken Fjende sig længer hævne?
Gjennem dig over alle Farer,
Udødelig Gud! vi svæve."

Slige Egenskaber tillægges ingen Plante i vore Dage; dog synes mange af de store Kure, som bevirkes af S. S. S., en ren vegetabilsk Medicin, næsten at grænse paa det mirakuløse. I Blodforgiftning, Hudsygdomme, visse Former af Kræft osv. er det Midlet par excellence.

Afhandling over Blod- og Hudsygdomme sendes portofrit.
Swift Specific Co., Atlanta, Ga.

FOR 30 CENTS vil vi levere en Aargang af „Kvinden og Hjemmet" og Præmiebogen „Tegninger fra Krigen 1864", til enhver af „Stjernen"s Abonnenter. „Kvinden og Hjemmet" begyndte den 1ste Jan., 1891, sit 4de Aargang, udkommer en Gang om Maaneden med 20 store Sider og 4 Illustrationer og indeholder Ting, som kunne være af Interesse for de danske Kvinder i Amerika. „Kvinden og Hjemmet" koster 60 Cts. om Aar, og vort Tilbud for 30 Cents til „Stjernen"s Abonnenter er altfaa halv Pris og gjælder kun til dem, der ikke holder noget Blad nu, men kun for det første Aar, for at skaffe Bladet større Udbredelse. Prøvenumre sendes frit. Tilskriv

Mrs. Ida Hansen, Cedar Rapids, Iowa.